

...Двама... в Моето име... тройното въже...

18.03.2013
Росица Кавракирова

Мили братя и сестри в Господа, от известно време тази тема изпълва мислите на сърцето ми и реших да я споделя с вас, защото е много важна, според Божието слово, особено в тези последни, усилни времена, а досега не съм слушала, нито чела нещо от пастири и проповедници за това. Тази тема, според мен, не е само важна, но е и спешна за християните!

Всички знаем, когато четем Словото, че основното действие в този земен живот е борбата между доброто и злото, борбата за душите на хората. Бог, Творецът на всичко, не иска нито един човек да погине, но да има вечен живот, а сатана иска всички хора да отидат в погубел.

Всички знаем, когато четем Словото, че чрез него нашият любящ Отец ни учи, съветва, предупреждава за много основни и важни неща, които трябва да слушаме и изпълняваме, за да имаме такъв живот, какъвто Той ни е дал и да не бъде животът ни ограбван и съсипван от сатана, а най-вече да бъдем спасени.

В тези последни дни и часове преди завръщането на Исус силите на злото много са активирани, защото знаят, че им остава много малко време. Сатана изнася в действие все повече и повече от своя боен арсенал и го прилага във всяка една сфера от живота на човечеството, бойните му редици от паднали ангели са строени, подредени, организирани, работят неуморно ден и нощ! Те работят по план съставен от сатана за всеки един човек, за всяко едно семейство, род, град, квартал, държава. Разбира се, всичко това е под контрол на Бога, Който допуска борбата между доброто и злото да навлезе в своята заключителна фаза преди края ѝ, "тези неща трябва да станат".

Матей 24:

6. И ще чуете за войни и военни слухове; но внимавайте да не се смущавате; понеже тези неща трябва да станат; но това още не е краят.
7. Защото ще се повдигне народ против народ и царство против царство; и на разни места ще има глад и трусове.
8. Но всичко това ще бъде само начало на страдания
21. защото тогава ще има голяма скръб, небивала от началото на света досега и каквато няма да има.
22. И ако не се съкратяха онези дни, не би се избавил нито един човек, но заради избраните онези дни ще се съкратят.

Какво става с нас християните? Изоставени ли сме сами на себе си? Имаме ли и ще имаме ли сили да издържим трудностите, изпитанията, атаките идващи от врага?

Атаки, които се стремят с всички сили да съборят вярата ни в Бога, да изнурят силите ни, да ограбят надеждата ни и да убият любовта ни, за да изгубим спасението си!

Днес повече от всякога трябва да не забравяме, че християните - новородените, с чистата и искрена вяра християни, учениците Христови, святата Църква, тялото Христово, невестата Христова сме Божият народ! Иисус идва скоро за нас! Не сме изоставени, Бог бди над нас. Може ли баща да изостави детето си? И кой може да ни отлъчи от Божията любов?:

Римляни 8:

31. И така, какво да кажем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас?
32. Онзи, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как няма да ни подари заедно с Него и всичко?
33. Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава?
34. Кой е онзи, който ще ги осъжда? Христос Иисус ли, Който умря, а при това и беше възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога и Който ходатайства за нас?
35. Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли или утеснение, гонение или глад, голота, беда или меч?
36. (Защото, както е писано: “Убивани сме заради Тебе цял ден; смятани сме като овце за клане.”)
37. Не; във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил.
38. Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито сили,
39. нито височина, нито дълбочина, нито кое и да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христос Иисус, нашия Господ.

Какви огнени слова! Това слово е излязло от самото сърце на Бога!

Ако имаме вяра НИКОГА, НИКОГА НЕ ТРЯБВА ДА СЕ СЪМНЯВАМЕ В БОЖИЕТО СЛОВО. Ако имаме вяра НИКОГА, НИКОГА НЕ ТРЯБВА ДА СЕ СЪМНЯВАМЕ В БОЖИЯТА ЛЮБОВ.

В борбата между доброто и злото ние не сме сами. Дори не трябва да си помисляме, че Бог някога ще ни изостави. Нещо повече - Божията воля е ние християните да сме Неговите съработници на земята в борбата с дявола, падналите ангели и неговите служители. Но ние трябва да знаем, че “Нашата борба не е срещу плът и кръв...”, както ни казва Словото в

Ефесяни 6:

12. Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, а срещу началствата, срещу властите, срещу световните управители на тази тъмнота, срещу духовните сили на нечестията в небесните места.

Какво разбираме от този стих? - че има борба! и тази борба е на живот и смърт. И тази борба е “**нашата**”, ние сме в нея, ние християните. Ние сме в борба, не сме в спокойствие и мир с този свят, който иска да ни погълне, унищожи и погуби. Ние сме като агнета сред много свирепи вълци. Това е нашата борба, защото силите на злото са насочени точно към нас християните. Сатана ни мрази, защото сме по Божий образ и подобие, защото сме Божи синове и дъщери, защото сатана мрази Бога, мрази Синът, мрази нашият Господ и Спасител Иисус Христос!

Псалми 44:

22. Не! Ние сме убивани заради Тебе цял ден, смятани сме като овце за клане.

Страшна е картината - агнета сред кръвожадни, озлобени и освирепели вълци, от всички страни, хиляди и милиарди безумни орди на злото! Те имат свръхестествена сила, имат хитрост, нямат милост. Те са освирепели от гордост.

Какво да правим? Страх и трепет ли да скове душите, телата и умовете ни? Отчаяние и мъка ли да обладае сърцата ни?

Много християни днес си задават този въпрос - "Какво да правим?" Какво да правим в дни на изпитания и трудности? Какво да правим в това последно време? Защо Бог като, че ли мълчи и като че ли ни е изоставил? Ще позволим ли на сатана да ни събори вратата? Ще позволим ли на сатана да погуби душите ни?

Размишлявайки така, пред очите ми изплува една страховита картина - в пустинята горителни змии хапеха людето на Израила та измираха много от тях и тогава:

Числа 21:

8. И Господ рече на Моисея: Направи си една горителна змия, и тури я на висока върлина; и всеки ухапан, като погледне на нея, ще остане жив.

9. И тъй, Моисей направи медна змия и я тури на най-високата върлина; и когато змия ухапеше някого, той, като погледнеше на медната змия, оставаше жив.

Да, Моисей издигна медната змия на най-високата върлина, за да се спасяват хората. Това е преобраз за днешното време, когато змиите са навсякъде около нас и заплахите са смъртоносни.

Преди 2000 години Божията любов не издигна на най-високата върлина медна змия, а една чутовна жертва - Своя Единороден Син Иисус Христос! Издигна Го на най-високия кръст - между небето и земята, за да се спаси всеки, който ВЯРВА В НЕГО И ДА ИМА ЖИВОТ ВЕЧЕН!

Неговата пролята скъпоценна кръв побеждава злото, разрушава делата на дявола, изкупува греховете на човечеството, прощава греховете, очиства от всеки грях вярващите, осветява ги и ги спасява.

Заедно с тази благодат Бог дава на Своя народ сила и власт. Без Господа, отделени от Него ние не можем да направим нищо. Но чрез Него ставаме повече от победители!

Римляни 8:

37. ...във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил.

Вярваме ли в това? Вярваме ли с цялото си сърце в това?

ЧРЕЗ ИИСУС ХРИСТОС СТАВАМЕ ПОВЕЧЕ ОТ ПОБЕДИТЕЛИ!

Нашият Небесен Отец, Всемогъщият Бог, Творецът на всичко видимо и невидимо, иска НИЕ ХРИСТИЯНИТЕ ДА СМЕ НЕ САМО НЕГОВИЯТ НАРОД, А И НЕГОВИТЕ

ВОИНИ, защото на земята има война между доброто и злото. Воините на доброто сме всички ние - новородените християни! Бог е нашата сила. Той заповядва на всеки един от нас:

Исус Навиев1:

9. Заповядвам ти: бъди силен и смел; да не се плашиш и да не се страхуваш; защото Господ, твоят Бог, е с тебе, където и да идеш.
5. Никой няма да може да устои против тебе през всичките дни на живота ти. Както бях с Моисей, така ще бъда и с тебе. Няма да се отдели от тебе, нито ще те оставя.
6. Бъди силен и смел...
7. Само бъди силен и твърде храбър...
18. ...Само ти бъди силен и смел...

Исус Навиев и остатъкът от Израил след 40 годишно пребиваване в пустините беше пред великия и много дълго очакван момент - навлизането и завладяването на Обещаната земя - там пред нея са Божият народ и Бог с тях! Сам Той е с тях и укрепва вратата и силите им чрез мощно насърчаване - не бойте се, Аз съм с вас, само вярвайте!

И днес Бог е същият. И днес Той е със Своя народ, където и да отидем Бог обещава, че е с нас, обещава, че никой няма да устои против народа Му, че Той няма да се отдели от нас, нито ще ни остави. Но Той иска, Той ни заповядва да бъдем силни, да бъдем смели, да бъдем храбри, дори твърде храбри, да не се плашим, да не се страхуваме, **ЗАЩОТО ТОЙ Е С НАС!** Той воюва заедно с нас и за нас.

Вярваме ли това? Вярваме ли го с цялото си сърце?

Ние сме Божиите воини. Трябва да имаме строг ред и дисциплина! Трябва да изпълняваме точно Божиите повеления и воля. Трябва да бъдем винаги в пълна бойна готовност, защото нашият враг никога не спи, защото нашият враг е хитър, лукав, изобретателен, жесток, нашият враг не е от плът и кръв. Бог ни е дал духовното всеоръжие за воюване, устояване и побеждаване на злото. Бог иска да се научим да заякваме в Него.

Ефесяни 6:

10. Най-после, заяквайте в Господа и в силата на Неговото могъщество.

Бог иска да заякваме в силата на могъществото Му. Само, когато сме в Него можем да сме силни.

Ефесяни 6:

11. Облечете се в Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола.
12. Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, а срещу началствата, срещу властите, срещу световните управители на тази тъмнота, срещу духовните сили на нечестията в небесните места.
13. Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден и като надвиете на всичко, да устоите.
14. И така, стойте препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник;
15. и с краката си обути с готовност чрез благовестието на мира.

16. А освен всичко това вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всички огнени стрели на нечестивия;
17. вземете също за шлем спасението и меч на Духа, който е Божието слово;
18. като се молите в Духа на всяко време с всякаква молитва и прошение, бодърствайте в това с неуморно постоянство и молба за всички светии

Бог заповядва “вземете”, “облечете се” с Божието всеоръжие, не казва обличайте се, а облечете се, което означава, че като се облечем да останем така облечени и да не се събличаме.

Бог ни заповядва да стоим така препасани и облечени, обути, да сме в готовност, за да можем да устояваме, да противостоим, да надвием на всичко, да устоим, да угасяваме всички огнени стрели на нечестивия.

Бог ни заповядва да вземем вярата, да вземем спасението и да вземем меч на Духа - Божието слово!

Дали има на света друга такава армия, която трябва да е постоянно облечена и в постоянна бойна готовност с цялото оръжие в себе си?

Божията армия трябва да бъде в пълна готовност по всяко време и способна да воюва! Само с това “всеоръжие” ние можем да воюваме, да устояваме и да надвиваме.

Кое е мощното ни всеоръжие? - Истината-Божие слово, правдата, благовестието, вярата, спасението, надеждата, меч на Духа - Божието слово!
Към това мощно всеоръжие ние трябва да прибавяме - **МОЛИТВАТА!**

ТАКА ЕКИПИРАНИ НИЕ ТРЯБВА ДА СЕ МОЛИМ !

Много християни знаят и цитират стиховете за духовното всеоръжие, но пропускат 18-ия стих на Ефесяни 6 глава.

Ефесяни 6:

18. като се молите в Духа на всяко време с всякаква молитва и прошение, бодърствайте в това с неуморно постоянство и молба за всички светии.

Или нека да обобщим: Бог ни заповядва да се облечем с духовното всеоръжие и така да бодърстваме, да сме неуморни и с постоянство в молитви! Или, ние трябва да воюване с врага като стоим екипирани и в **молитва!** Няма никакво ограничение за молитвите ни - по всяко време, с всякакви молитви и прошения да търсим Бога! Бог ни чака да Го търсим!

Молитвите си отправяме към Бог Отец в името на Господ Исус Христос с вяра и пълно упование в Него. Когато молитвите ни изразяват Божията воля, Бог започва да работи и дава отговори на молитвите ни, отговори, които са най-доброто нещо за нас дадени в най-подходящия за нас момент. Молитвите ни трябва да са усърдни и постоянни:

Яков 5:

16. ...Голяма сила има усърдната молитва на праведния човек.

Нашето работене, нашето воюване се ръководи пряко от Светия Дух. Ние работим и Бог работи с нас и чрез нас. Или сме обединени човек и Бог в Божията воля в единство срещу врага.

За молитвата има писано много в Словото. Но на едно нещо ние трябва да обърнем особено внимание в това последно време.

Нека внимателно да прочетем следният стих:

Еклесиаст 4:

2. И ако някой надвие срещу един, който е сам, двама ще устоят насреща му; и тройното въже не се къса бързо.”

Какво ни учи Словото тук?

В живота, ако един злодей се изправи срещу сам човек твърде вероятно е той да му надвие. Но ако злодеят се изправи срещу двама те ще му устоят.

В духовния смисъл, обаче, Бог ни казва, че “тройното въже не се къса бързо”.

Уж се говори за “двама”, а изведнаж въжетото не е двойно, а тройно? Защо е така отговор ни дава следният цитат от словото:

Матей 18:

20. Защото, където двама или трима са събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях”

Всички знаем какво представлява въжетото - усукани и вплетени в едно върви от коноп или лен, колкото е по-дебело въжетото, толкова е по-здрaво. Въжетото се ползва за връзване на нещо и когато се връзва трябва да се използва въже, което е здраво, което не се къса лесно. Сам Бог ни казва, че “тройното въже не се къса бързо” и е здраво. В Библията е писано:

Матей 12:

29. Или как може да влезе някой в къщата на силния човек и да ограби покъщнината му, ако първо не го **върже**? Тогава ще ограби къщата му.

Кой е “силния човек”? силният човек е символ на сатана, “къщата” е неговата собственост-това което притежава, човеците, които притежава, които владее и е покорил под властта си.

Какво трябва най-напред да направим с него? - **ДА ГО ВЪРЖЕМ!**

Защо трябва да го вържем? - за да ограбим това, което е негово, да изтръгнем от властта му поробените човеци.

С какво трябва да го вържем? - с въже, “което не се къса бързо”, със здраво въже.

Кое въже не се къса бързо? - **ТРОЙНОТО!**

Какво представлява тройното въже?- двама души заедно и с Исус Христос!

Матей 18:

18. Истина ви казвам: Каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата.

Но това е изумително! Връзването започва от земята и води до връзване и на небесата. Ако не вържем на земята, няма да е вързано и на небесата!

Какво означава всичко това? - че ние християните **трябва да работим** в борбата с врага, че ни е дадена власт над врага, че ни е дадена сила над врага, че не сме сами в тази борба, че **винаги трябва да сме едно и заедно с Бога!**

В духовен смисъл разбираме, че когато двама души се молят в съгласие в името на Исус и Той е “посред” тях и заедно са трима като едно тройно въже, с което се връзва врага. Това въже е много здраво и не се къса бързо.

Не се казва, че когато се моли един човек там съм и АЗ, а се казва **двама** и повече души, “**двама** събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях”. Това за Бог е много важно. Този Божий принцип можем да видим от самото начало на Библията.

При сътворението Бог създаде най-напред човека - Адам, но Бог каза:

Битие 2:

18. И Господ Бог каза: Не е добре за човека да бъде сам; ще му създам подходящ помощник.

Не е добре човека да е сам, защото има нужда от помощник. Бог не се загрижи, че Адам си няма компания, нито че няма с кого да си говори, нито каза защото ще му бъде скучно, а каза, че на човека му е необходим **помощник** и то подходящ! Помощникът помага при работене. Каква работа щеше да има Адам, след като Бог му даде и храна, и всичко от което се нуждаеше? Бог знаеше, че ще има работа с врага! Този враг дебнеше вече в Едемската градина и беше готов за атака. Бог знае, че не е добре за човека да бъде сам!

Еклесиаст 4:

2. И ако някой надвие срещу един, който е сам...

По-лесно се надвива над един сам човек, Бог знае това.

Но над **двама**:

Еклесиаст 4:

2. ...двама ще устоят насреща му; !

Двама, когато са в съгласие и в името на Господа, тогава силата е голяма и непобедима, въжето е тройно, здраво, не се къса, врагът няма шанс да победи!

Точно това казва Бог при сътворението: “...ще му създам подходящ помощник...”, за да са двама. Така Бог сътвори и Ева. И двамата станаха една плът-човекът, създаден по Божий образ, по Божие подобие.

Бог им даде свободна воля. Бог им даде и една заповед, с което те трябваше да изберат - дали ще приемат Божиата воля като послушат и изпълнят заповедта Му и така да бъдат с Бога, да бъдат заедно “тройно въже” или ще Го отхвърлят, ще останат сами и ще бъдат лесна плячка на врага.

Но те отхвърлиха Бога.....

Иисус дойде, за да възстанови всичко. И днес имаме не само Божиите обещания, но и жертвата на Голгота, пролятата скъпоценна кръв на нашия Спасител - Господ Иисус Христос и всичко това ни прави повече от победители.

Матей 18:

19. Пак ви казвам, че ако **двама** от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде дадено от Моя Отец, Който е на небесата.

Днес ние християните трябва много добре да осъзнаем и разберем този важен принцип, който ни дава Бог и да го прилагаме в нашето ежедневно духовно воюване с врага, за да бъде то успешно и резултатно. Това е Божията воля!

Където двама души са събрани и се молят в съгласие в името на Господ Иисус Христос, словото ни казва, че Господ е посред тях.

О, това е много важно! Това е Божията воля!

В Стария Завет има един чудесен пример, на който трябва да обърнем внимание: Божият народ са в пустинята, нямат вода, роптаят; тогава Моисей и Аарон паднаха на лицата си при шатъра за срещане и потърсиха помощ от Бога и Той отговори:

Числа 20:

7. И Господ говори на Моисей:

8. Вземи жезъла и свикай обществото, ти и брат ти Аарон, и пред очите им говорете на канарата, и тя ще даде водата си; така ще им извадиш вода от канарата и ще напоиш обществото и добитъка им.

Какво им каза Бог? “ти и брат ти Аарон... говорете на канарата”!

Какво означава това, какво им заповяда Бог?: ти, Моисей заедно с брат ти отидете пред Канарата, която е преобраз на Иисус и говорете двамата - **МОЛЕТЕ СЕ ДВАМАТА НА ГОСПОДА!** Това е Божията воля.

В Стария Завет има още един много показателен пример за ролята на съработниците ни в молитвата:

Израел беше нападнат от Амаличаните и трябваше да воюват с тях. Битката започна. Моисей се беше качил на върха на хълма и държеше Божия жезъл в ръката си. Аарон и Ор бяха с него. И Словото ни казва:

Изход 17:

11. И когато Моисей издигаше ръката си, Израел надвиваше; а когато спускаше ръката си, Амалик надвиваше.

12. А като натегнаха ръцете му, взеха камък и подложиха на Моисей, и той седна на него; а Аарон и Ор, единият от едната страна и другият от другата, подпираха ръцете му, така че ръцете му бяха подкрепяни до залез слънце.

И Амалик беше поразен!

Какво ни казва този пример - Моисей държеше Божият жезъл, който е символ на властта, която му беше дал Бог; вдигнатите ръце на Моисей към небето - това са молитвите към Бога - когато отправяме молитви Бог помага, когато спрем молитвите си, Бог не действа и врагът напада; когато Моисей се умори да вдига ръцете си **ПОМОЩНИЦИТЕ** му Аарон и Ор трябваше да помагат, защото моментът беше много критичен, ръцете трябваше да са вдигнати! - молитвите трябваше да продължат до победа над врага! И те помощниците му бяха там в битката - единият от едната му страна подкрепяше едната му ръка, другият от другата страна подкрепяше другата ръка, а сам Моисей в умората си седна на камък-символично уповаваше в умората си на Господа - **И ТАКА ТРИМАТА УЧАСТВАХА В МОЛИТВИТЕ КАТО ЕДНО ЦЯЛО** чак до залез слънце! И врагът беше поразен! Бог го порази! А Моисей и помощниците му бяха в **НЕПРЕКЪСНАТА МОЛИТВА** към Бога много часове! Там долу беше битката с врага, битка, която се ръководеше от върха на хълма чрез молитви! Това е духовното воюване със сатана.

Нека да направим извод за себе си:

Когато врагът ни сатана ни нападне неочаквано ние не трябва да се плашим, а трябва да започнем да воюваме с него, държейки Божият жезъл т.е. облечени с Божието всеоръжие в името на Господ Иисус Христос и така да бъдем в непрестанни молитви. **НО САМИ НЕ МОЖЕМ**, ще се изморим и точно това чака врагът, да се изморим и да спрем да се молим. Затова ни трябва **ПОМОЩНИЦИ**, съработници в молитвите и тези съработници заедно с нас в едно да викаме към Бога до победа! Откажем ли се да воюваме врагът ще настъпи и ще ни победи. Това е духовното ни воюване!

Ето, така работи Бог заедно с нас в борбата срещу врага - ние трябва да започнем, да устояваме и да направим всичко, което е по силите ни, а Той ще направи това, което ние не можем.

Молитвите ни докрай, с пълна вяра, с помощта и на молитвени съработници е пътят към победата, защото Бог е верен и никога не ни оставя сами!

В Стария Завет бе даден закон за свидетелите:

Йоан 8:

17. И в закона, да, във вашия закон е писано, че свидетелството на двама човека е истинно.

Второзаконие 17:

6. Вследствие думите на **двама** или на трима свидетели да бъде убиван онзи, който е за смъртно наказание; а вследствие думите само на един свидетел да не бъде убиван.

Второзаконие 19:

15. Само един свидетел да не застава против някого за каквото и да е беззаконие или за каквото и да е престъпление, което би извършил; а чрез думите на **двама** свидетели или чрез думите на трима свидетели да се установява всяко дело.

Когато двама свидетели са свидетелствали за нещо свидетелството им е било достатъчно да се приеме от Съда за истина.

2Коринтяни 13:

1. Ето, трети път ида при вас. "От устата на двама или трима свидетели ще се потвърди всяка работа."

Писанията ни казват как този принцип е валиден и за Иисус, Който казва, че също не е Сам, а е заедно с Отец:

Йоан 8:

16. И даже ако съдя, Моят съд е истинен, защото не съм сам, но сме аз и Отец, Който Ме е пратил.

17. И в закона, да, във вашия закон е писано, че свидетелството на двама човека е истинно.

18. аз съм, Който свидетелствам за Себе Си; и Отец, Който Ме е пратил, свидетелства за Мене.

Дори на Небето свидетелят не е един, а са трима, които са едно:

1Йоаново 5:

7. Защото трима са които свидетелстват на небеса, Отец, Слово и Дух Светий; и тия тримата са едно.

В Новият завет ни се казва как Исус изпращаше Своите ученици винаги по двама:

Марко 6:

7. И като повика **дванадесетте**, започна да ги изпраща **двама по двама** и им даде власт над нечистите духове.
10. И им каза: В която къща влезете, оставайте в нея, докато си тръгнете оттам.
11. А ако в някое място не ви приемат, нито ви послушат, като излизате оттам, отърсете праха изпод краката си като свидетелство против тях.
12. И те излязоха и проповядваха, че човеците трябва да се покаят.
13. Изгонваха много бесове и мнозина болни помазваха с елей и ги изцеляваха.

Каква картина ни се представя - двама по двама учениците бяха определени от Исус, получиха от Него власт над нечистите духове, получиха пълни указания какво да правят, как да работят, как да се държат, как да постъпват в конкретните случаи. Те трябваше да бъдат непрекъснато заедно във всичко, заедно като едно цяло. Те заедно влизаха в дадена къща, заедно оставаха там, заедно излизаха, и двамата отърсваха праха от нозете си, ако не ги приемеха, заедно двамата **проповядваха** покаяние, заедно двамата изгонваха много бесове, заедно двамата **помазваха** с елей мнозина болни и ги **изцеляваха**.

Ето виждаме моделът, който Исус избра за духовното ни воюване - двама съработници в съгласие, в една молитва, в едно служение в името на Исус Христос. И какви са резултатите - успешно проповядване на покаяние, изгонване на много бесове, изцеляване на мнозина болни!

Виждаме ли какво ни показва Исус? Днес ние имаме ли дадена сила и власт? Днес има ли бесове за изгонване? Днес има ли болни за изцеляване? Днес има ли хора, на които трябва да благовестяваме? Днес има ли хора, за които трябва да се молим, днес има ли братя и сестри на които трябва да помагаме с нашите молитви?

Нека сега да погледнем какво става с другите ученици избрани от Исус, със седемдесетте.

Лука 10:

1. След това Господ определи други седемдесет души и ги изпрати по двама пред Себе Си във всеки град и място, където Сам Той щеше да отиде.
10. И им каза: В която къща влезете, оставайте в нея, докато си тръгнете оттам.
11. А ако в някое място не ви приемат, нито ви послушат, като излизате оттам, отърсете праха изпод краката си като свидетелство против тях.
12. И те излязоха и проповядваха, че човеците трябва да се покаят.
13. Изгонваха много бесове и мнозина болни помазваха с елей и ги изцеляваха.

Както виждаме принципът е същият. 70 ученика определени от Исус, двама по двама заедно в едно - проповядваха покаяние, изгонваха много бесове и мнозина болни помазваха с елей и ги изцеляваха!

Апостолите след Педесетница също ходеха по двама.

Деяния 3:

1. Един ден, когато Петър и Йоан отиваха в храма в деветия час, часа на молитвата,
2. някои носеха един човек, куц по рождение. Слагаха го всеки ден при така наречените Красни врата на храма, да проси милостиня от онези, които влизаха в храма.
3. Той, като видя Петър и Йоан, когато щяха да влязат в храма, замоли да му се даде милостиня.
4. А Петър, **заедно** с Йоан, се взря в него и каза: Погледни **ни**.

Петър и Йоан отиваха заедно на молитва в храма. След излекуването на куция човек много народ се стече след тях в храма:

Деяния 3:

12. А Петър, като видя това, започна да говори на хората: Израелтяни, какво се чудите на това? Или защо се взирате в **нас**, като че поради своя сила или благочестие **сме направили** той да проходи?

Ето Петър не казва, че той сам е направил куцият да проходи, а казва “сме направили”, защото в действителност те работят в едно, заедно изпълнени със Светия Дух. Бог е с тях.

Тогава броят на повярвалите мъже стигна до пет хиляди!

На другият ден изправиха Петър и Йоан пред Синедриона, да разпитват как те двамата извършиха това:

Деяния 4:

7. И като поставиха Петър и Йоан на средата, ги питаха: С каква сила или в кое име **извършихте** това?

И тук е много важен техният отговор, който разкрива истината за силата, чрез която ние християните и днес трябва да работим и служим:

Деяния 4:

8. Тогава Петър, изпълнен със Святия Дух, им каза: Началници народни и старейшини,
9. ако ни изпитвате днес за едно благодеяние, сторено на немощен човек, чрез какво той бе изцелен,
10. да знаете всички вие и целият Израелев народ, че **чрез името на Исус Христос Назарянина**, Когото вие разпънахте, Когото Бог възкреси от мъртвите, **чрез това име този човек стои пред вас здрав.**
11. Той е камъкът, който бе пренебрегнат от вас, зидарите, но стана глава на тъгъла.
12. И чрез никой друг няма спасение; защото **няма под небето друго име, дадено на човеците, чрез което трябва да се спасим.!**

Апостол Павел ходеше с Варнава. Ето цитат от Проповедта им в Антиохия Писидийска:

Деяния 13:

43. Но Павел и Варнава **говориха** дръзновено и **казаха**: Нужно беше да се проповядва първо на вас Божието слово, но понеже го отхвърляте и смятате себе си недостойни за вечния живот, ето, **обръщаме** се към езичниците.

“Павел и Варнава говориха дръзновено и казаха...”- като четем това усещаме това съвършено единство на двамата, сякаш говорят в един глас, с едни уста, едновременно двамата. Да, те са едно в Духа и словото!

Можем да кажем за апостолите още как са по двама: Варнава и Марк, Павел и Сила, Павел и Тимотей, Петър и Йоан и т.н.

Сам Светият Дух определя кой с кого да бъде и ги ръководи в делото!:

Деяния 13:

2. И като служеха на Господа и постеха, Светият Дух каза: Отделете ми Варнава и Савел за работата, на която съм ги призовал.

Днес така ли е? Оставяме ли се Светият Дух да ни ръководи, да ни организира, да ни напътства, да ни съветва, да ни учи в служението ни?

На много места в Словото четем, че ангели посещаващи човеците също бяха по двама.

И така, нека да размишляваме върху написаното до тук. Ние християните и днес имаме дадено основно духовно служение, което не се различава от това, което вършеха учениците на Исус и това е да сме Божии **съработници** като благовестяваме, като се молим, като помазваме с масло и изцеляваме болни и като изгонваме бесове, като връзваме и развързваме, и освобождаваме, и всичко това в **ИМЕТО НА ГОСПОД ИИСУС ХРИСТОС!**

Лука 10:

19. Ето, давам ви власт да настъпвате на змии, и на скорпии, и власт над цялата сила на врага; и нищо няма да ви повреди.

Иисус каза на учениците:

Лука 10:

2. И каза им: Жетвата е изобилна, а работниците малко; затова молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници в жетвата Си.

Всеки вярващ, новороден християнин трябва да разбере много добре, че е работник и съработник на Исус Христос на земята и служението му е РАБОТЕНЕ. Исус не учеше учениците си да стоят в храма в неделя, да слушат приятна проповед, да слушат хваления подобни на светски концерти, да пеят няколко песни, да се помолят с една две молитви и да чакат следващата неделя пак същата програма.

Иисус каза на учениците си **ИДЕТЕ!**

Иисус и днес ни казва **ИДЕТЕ!**

Идете, работете, жънете, събирайте...Работниците не стигат...! Молете се...!

Молитвите са най-важното нещо. Те са нашия духовен живот. Молитвите са лични - там в малката, вътрешна стаичка, където сме сами с Бога;
още молитвите ни в дома ни и
молитвите ни в църквата.

Молитвите са в основата и в началото на всяка една част от служението ни.
Тук искам да обърна внимание на молитвите в дома ни.

Когато съпругът и съпругата са вярващи това е голямо благословение! Още веднаж ще повторя-това е голямо благословение!

Бог затова създаде човека - мъж и жена ги направи, мъжът и помощничката му-жената.

Матей 19:

5. "Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си; и двамата ще бъдат една плът"?
6. Така че те не са вече двама, а една плът. И така, онова, което Бог е съчетал, човек да не го разлъчва.

Колко мъдро е промислил нашият Отец!

Бог иска мъжът и жената да са едно не само като една клетка-семейството, но и **едно, заедно, двама** в духовното воюване с врага. **Двамата** това е най-малката единица, клетка и на Църквата, когато Господ е посред тях. Ето, виждаме как Църквата, тялото Христово започва със семейството. Или, семейството е най-малката домашна църква - двама с Исус и в Исус!

Както мъжът обича съпругата си, така и Исус обича Църквата Си, както съпругата се покорява и е вярна на мъжа си, така и Църквата трябва да се покорява и да е вярна на Исус. Както връзката между мъжа и жената е любовта, така и връзката между Исус и Църквата трябва да бъде Божията любов агапе.

Двамата вярващи съпрузи събрани в името на Исус в съгласие в молитва, в четенето и размишляването над Словото, в хваление и благодарение към Бога е домашната църква. Като се приобщят и децата им към тях църквата започва да расте. Молитвите на двамата в съгласие в името на Исус Христос са сила побеждаваща врага!

Матей 18:

19. Пак ви казвам, че ако **двама** от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде дадено от Моя Отец, Който е на небесата.

Молитвата на двама в съгласие е Божията воля!

Еклесиаст 4:

9. По-добре са двама, отколкото един, понеже те имат добра награда за труда си;
10. защото ако паднат, единият ще вдигне другаря си; но горко на онзи, който е сам, когато падне, и няма друг да го вдигне.
12. И ако някой надвие срещу един, който е сам, двама ще устоят насреща му; и тройното въже не се къса бързо.

Колко мъдрост има в тези стихове. Те са верни и истинни, изразяват Божията любов към нас, Божията загриженост, милост и вярност. Бог знае, че ние сме слаби, лесно падаме, сами и без Него не можем да направим нищо. А врагът е разярен, много хитър, лукав, жесток, кръвожаден, неуморим.

И ето, **двама** в Исус, **двама** в Неговото име имат тройна устойчивост и сила!

Сатана много добре знае силата на двамата в Христа - двамата "имат добра награда за труда си", имат резултати, имат победи, имат плодове, имат мир, имат любов, имат благословение във всяка една област в живота си и в Божието служение и

затова дяволът полага всичките си усилия да манипулира, да руши, да унищожавя, да съсипва, да разделя семействата!! Той използва какви ли не средства за пъклените си планове. Особено атаките му са насочени към християнските семейства. Той знае, че когато семействата са слаби, изтощени, съсипани то и Църквата е слаба.

За да сме победители над врага, Бог иска да сме облечени с Божието всеоръжие и така да бъдем двама в молитви в съгласие, за да бъде “въжето тройно”!

В Малахия 2 четем:

15. Защото не направи ли Той двамата един човек...И защо един? За да очаква набожно потомство...

Така, Бог очаква и децата на християните да бъдат добре водени във вярата и добре възпитавани. И всички те да дават чуден пример на Божието присъствие в живота им, светлина, която свети в тъмнината на света.

Нека да се спрем сега на семействата, в които единият от съпрузите е вярващ, а другият не е. Какво да се направи?

В Словото пише, че Бог мрази напускане

Малахия 2:

15. ...Затова внимавайте в похотите си, И никога да не постъпва невярно към жената на младостта си...

16. Защото, казва Господ, Израилевия Бог: Аз мразя напускане...Затова внимавайте в похотите си, Да не би да постъпвате невярно...

Какво да се прави, когато единият от двамата съпрузи не е вярващ?

Вярващият съпруг, разбира се, много иска и другият да повярва. Вярващият отправя молитви сам, но според Словото още по-добре е ако към тези молитви се присъедини един молитвен помощник, съработник - вярваща сестра или брат и така да постоянстват двамата с пълна вяра, любов и Бог ще даде чуден отговор! Защо ще отговори Бог? - защото точно това е Божията воля - да бъде спасен целият дом!

1 Коринтяни 7:

12. А на другите казвам аз, не Господ: Ако някой брат има невярваща жена, и тя е съгласна да живее с него, да не я напуща.

13. И жена, която има невярващ мъж, и той е съгласен да живее с нея, да не напуща мъжа си.

14. Защото невярващият мъж се освещава чрез жената, и невярващата жена се освещава чрез брата, своя мъж; инак чадата ви щяха да бъдат нечисти, а сега са свети.

15. Но, ако невярващият напусне, нека напусне; в такива случаи братът или сестрата не са поробени на брачния закон. Бог, обаче, ни е призвал към мир.

16. Защото отгдето знаеш жено, дали не ще спасиш мъжа си? или отгдето знаеш мъжо, дали не ще спасиш жена си?

1 Петрово 3:

1. Наставления към съпрузите: Също така и вие, жени, покорявайте се на мъжете си, така че даже ако някои от тях не се покоряват на словото, да бъдат спечелени без словото чрез поведението на жените си,

2. като видят вашето поведение в страх и чистота.

3. Вашето украшение да не е външно, т. е. плетене на косата, кичене със злато или обличане със скъпи дрехи,
4. а скритият в сърцето живот, с нетленното украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога.

Бог иска да се спаси целият дом - и двамата съпрузи и всичките им деца. И затова ни дава силата на молитвата. Да се молим непрестанно, усърдно, с постоянството на бедната вдовица, с молитви до тогава, докато Бог отговори, защото Той е обещал. Да се молим за дома си, за децата си, за спасението на всички. Ето, молитвата в едно - двамата с Исус и чрез Исус е победоносната молитва.

Каква сила ни е дал Бог! - само трябва да осъзнаем, разберем и започнем да прилагаме това, което ни се дава, това, за което ни е обещано, това което ни принадлежи.

Лука 18:

7. А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях?
8. Казвам ви, че ще им отдаде правото скоро.

Много майки се терзаят за неповярвалите си деца. Те искат децата им веднага да повярват, веднага да се покаят и да тръгнат в правия път. Така те започват да им благовестяват, да им говорят, да ги избличават, да ги канят на църква. Но понякога се получава обратен ефект на отблъскване.

Какво направи бащата на блудният син? - остави нещата в Божиите ръце и се молеше за сина си. Молеше се и чакаше, и вярваше, че Бог чува молитвите му и ще върне сина му един ден. Молитвите му победиха. И бащата дочака тази голяма радост, когато:

Лука 15:

23. ...и нека ядем и се веселим;
24. защото този мой син беше мъртъв и оживя, изгубен беше и се намери...

Кой свърши работата? - молитвите, Божиите обещания и Божията сила.

За да започне Бог да работи, ние трябва да отключим с молитвите си Неговата работа, като изразяваме с молитвите си Неговата воля.

Ние трябва да знаем, че нито един човек не може да повлияе върху духа на друг човек и да го променя към истината. Единствено и само Светият Дух може да свърши това, а от нас се изисква да се молим.

Без молитви нищо не можем да постигнем.

Колко често се чудим защо нямаме успех при благовестването. Отговорът е, защото искаме с човешки сили и усилия да вършим духовната работа. Пътят на успеха минава през усърдната молитва и особено молитвата на двама в съгласие в Господа. Преди да започнем да благовестяваме добре е да напишем списъка на хората, на които искаме да кажем благата вест. След това двама в съгласие да започнем да се молим за тези хора всеки ден с постоянство и усърдие, с вяра и любов. И Бог започва да работи със сърцата им, като ги подготвя по начин, по който е най-добър за тях. И в подходящия ден и час Бог ще отвори врата и път за нашата работа. Бъдете сигурни, че Бог винаги отговаря на такива молитви и дава успех.

Няма значение къде се намираме, няма значение на колко години сме, няма значение какви сме, когато се молим искрено и усърдно за спасението на хората, когато служим на Бога така, Той дава отговор.

Тук трябва да споменем примера за Духовното съживление, което стана през 1949-1952 година на Хебридските острови. Преди да започне то:

“...в една малка къщичка, живееха две стари сестри - едната на 84, а другата на 82 години. Много години те бяха просили от Бога съживление и като знаеха, че и други молитстват и чакат същото, тези две сестри прекарвали вечерта около огъня в молитва. Изведнъж нещо се случило - славата Божия изпълнила къщичката им. И Бог им говори, като им открил самия човек, с когото щеше да си послужи. Пастор Дихан Кампел - човек силен в молитва. "След две седмици - каза Господ - Аз ще изпратя върху това общество най-голямото духовно събуждане, което те са познавали." !!!

II Летописи 7:

14. Ако людете Ми, които се наричат с Моето име, смирят себе си, та се помолят, и потърсят лицето ми, и се върнат от лукавите си пътища, тогава ще послушам от небото, ще простя греха им, и ще изцеля земята им.

Тук Бог се обръща към хората, които се наричат с неговото име! Той не се обръща към невярващи, не се обръща към хората от света, а към Своя народ, който носи неговото име - християните.

Бог е верен и праведен, Той изпълнява това, което е обещал, но ние християните трябва да изпълним Неговите изисквания:

да се смирим

да се помолим

да Го потърсим

да се върнем от грешните си пътища.

В Новият Завет навсякъде, навсякъде се говори за ученици.

Иисус Христос дойде на земята и веднага след кръщението Му и слизането на Светия Дух върху Него, Той започна духовното Си служение. Първата Му работа беше да определи първите Си 12 ученика. Те оставиха всичко и Го последваха. Бяха с Него ден и нощ, неотклонно. Той им говореше, поучаваше, учеше, показваше. След това им даде и практична работа, като ги изпращаше вече сами - двама по двама да изпълняват поставени задачи. Той ги подготвяше за работата, която щяха да вършат, след като Той се възнесе на Небесата. След Неговото връщане на небото учениците щяха да са тези, които да работят. Те трябваше да се научат, да знаят и работят така, както Той им кажеше. Те бяха Неговите ученици, защото учеха Неговото учение! Той разчиташе на тях. Освен Дванадесетте Исус имаше и още много други ученици, дори и тайни. Всички те учеха и практикуваха Неговото учение. По това време имаше ученици на Фарисеите, които учеха учението на Фарисеите. Имаше още ученици на Йоан Кръстител.

Днес в църквите не се говори за ученици. Днес в църквите се говори само за християни. И сякаш много от християните не осъзнават, не знаят истината, че не може да си християнин, без да си ученик. Всеки християнин е непременно и ученик! Ученикът, както и в училище, си има учител, има учебници и учи всеки ден, учи в училище, учи и вкъщи. Ученикът най-напред е малък - в първи клас, учи най-

лесните неща, отначало среща, после започва да четете добре, после минава в по-горен клас и така, докато стигне т.нар. съзряване или е вече зрелостник.

Така е и при християните, те са ученици в училището на Исус Христос, Който Сам им е Учител, чрез Словото Си и чрез Светият Дух. Учебникът е само един и това е Библията, Светите Божии писания, към които не трябва да прибавяме, нито отнемаме нищо!!! Християнинът трябва да учи всеки ден, за да расте в знание, във вяра, в мъдрост, в любов.

Ученето на християните не е само да слушат проповеди в църквата веднаж или два пъти седмично, а трябва да продължи и всеки ден и нощ с четене, изучаване, размишляване над словото в Библията с вяра и под водителството на Светия Дух!

Исус Навиев 1:

8. Тая книга на закона да се не отдалечава от устата ти; но да размишляваш върху нея денем и нощем, за да постъпваш внимателно, според всичко каквото е написано в нея, защото тогава ще напредваш в пътя си, и тогава ще имаш добър успех.

Колко силно Бог ни възвестява истината! - истината, която е всичко за нас!

Нека да видим сега какво ни казва Исус за ученичеството:

Йоан 8:

31. Тогава Исус каза на повярвалите в Него юдеи: **Ако пребъдвате в Моето учение, наистина сте Мои ученици.**

Йоан 13:

35. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, **ако имате любов помежду си.**

Йоан 15:

8. В това се прославя Моят Отец, да принасяте много плод; и така ще бъдете Мои ученици.

Лука 14:

27. Който не носи своя кръст и не върви след Мене, не може да бъде Мой ученик.

Матей 16:

24. Тогава Исус каза на учениците Си: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и нека Ме последва.

Лука 14:

26. Ако дойде някой при Мен и не намрази баща си и майка си, жена си, децата си, братята си и сестрите си, а още и собствения си живот, не може да бъде Мой ученик.

Лука 6:

40. Ученикът не е по-горен от учителя си; а всеки ученик, когато се усъвършенства, ще бъде като учителя си.

Марко 8:

34. И повика народа заедно с учениците Си и им каза: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и така нека Ме следва.

Лука 14:

33. И така, ако някой от вас не се отрече от всичко, което има, не може да бъде Мой ученик.

От това слово ни става ясно, че всички християни трябва да сме ученици! Условието да сме Христови ученици са ни точно, ясно и конкретно казани:

- да имаме пълна вяра в Бога
- да пребиваме в учението на Христа,
- да имаме любов помежду си,
- да принасяме много плод,
- да си носим кръста, на който сме разпнали плътта си и така да следваме Иисус,
- да се отречем от себе си,
- да поставим на първо място в живота си Господа като пренебрегнем най-близките си, а дори и собствения си живот,
- да се отречем от всичко.

И всичко това от любов към Бога!

И всичко това чрез постоянни молитви!

Иисус плати висока цена за нас и ние трябва да платим висока цена за Него, за Божието царство като се отречем от себе си и като предадем живота си на Иисус!

За да са успешни молитвите ни трябва да премахнем всички пречки, които стоят между нас и Бога. Трябва да прегледаме себе си дали сме изповядали всичките си грехове, дали сме ги оставили, дали сме се покаяли, дали сме простили на всички хора! Това са най-важните неща. Молитвите ни може да останат без отговор поради тези пречки.

Когато се молят **двама** в съгласие и двамата поотделно трябва да са в уредени отношения с Бога!

Молитвите ни ще са силни, когато сме получили силата на Светия Дух, което става с кръщението със Светия Дух.

Най-напред е вярата, след това идват покаянието, водното кръщение и кръщението със Светия Дух.

Деяния 2:

38. А Петър им каза: Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името на Исус Христос за прощение на греховете ви; и ще приемете този дар, Светия Дух.

Матей 3:

11. Аз ви кръщавам с вода за покаяние; а Онзи, Който идва след мен, е по-силен от мен и не съм достоен да се допра дори до сандалите Му. Той ще ви кръсти със Светия Дух и с огън.

Деяния 1:

8. **Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене** както в Йерусалим, така и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.

За да имаме сила трябва да имаме Духът!

За да получим кръщение с Духа трябва **да се молим за това, да просим и искаме от Бога**. Отново молитвата на двама в съгласие има голяма сила.

Лука 11:

13. И така, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на децата си, колко повече Небесният Отец ще даде Святия Дух на онези, **които искат от Него!**

Матей 7:

7. Искайте и ще ви се даде...

Лука 11:

9. И аз ви казвам: Искайте и ще ви се даде...

Йоан 15:

7. Ако пребъдете в Мен и думите Ми пребъдат във вас, искайте каквото и да желаете и ще ви се сбъдне...

Йоан 16:

24. Досега нищо не сте искали в Мое име; искайте и ще получите, за да бъде радостта ви пълна.

Отец иска да ни даде и ще ни даде всяко добро нещо, Той иска да имаме пълна радост, но ние трябва да го поискаме от Него, за да потвърдим с молитвите си, че и ние искаме, за да може Той да започне да ни дава. Бог никога не нарушава нашата свободна воля и избор! Той ни чака!

НИЕ ТРЯБВА ДА ИЗРАЗЯВАМЕ ВОЛЯТА СИ В МОЛИТВИ!

**УЧЕНИЧЕСТВОТО Е РАБОТЕНЕ НА БОЖИЯТА НИВА!
МОЛИТВИТЕ СА ТЕЖКА РАБОТА, ИЗИСКВАЩА ВСИЧКО ОТ НАС!
МОЛИТВИТЕ СА И ОТГОВОРНА РАБОТА, МНОГО ОТГОВОРНО
РАБОТЕНЕ, РАБОТЕНЕ, КОЕТО РАЗКЛАЩА ОСНОВИТЕ НА АДА И ТОЙ
ТРЕПЕРИ!**

Всички молитви на светиите се събират в златни чаши и отиват пред Бога:

Откровение 5:

8. И когато взе книгата, четирите живи същества и двадесетте и четири старци паднаха пред Агнето, като всеки държеше арфа и златни чаши пълни с темян, които са молитвите на светиите.

Откровение 8:

3. И друг ангел дойде, та застана пред олтара, държейки златна кадилница; и нему се даде много темян, за да го прибави при молитвите на всичките светиии над златния олтар, който бе пред престола.
4. И кадилният дим се издигна пред Бога от ръката на ангела заедно с молитвите на светиите.

А светиите това са всички, чиито имена са записани в "Книгата на живота", това са "живите камъни" съграждащи тялото Исус Христово, това сме всички ние християните, учениците Христови.

Живеем в последното време. То изтича пред очите ни като пясъчен часовник. Повече от всякога трябва да сме мобилизирани, редиците ни да са стегнати, готови да воюваме успешно и победоносно, защото врагът е много разярен. Никога не трябва да забравяме, че:

Ние сме Христовите воители!

Ние сме Христовите ученици!

Ние имаме много важна мисия, дадена ни лично от Иисус:

Матей 28:

18. И пристъпи Иисус та им говори и рече: Даде ми се всяка власт на небето и на земята.
19. **Идете**, прочее, **научете** всичките народи, и **кръщавайте** ги в името на Отца и Сина и Светия Дух;
20. и **учете** ги да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през всичките дни, до свършването на века. Амин.

В молитви на **двама** в съгласие, в името на Господа Иисуса Христа, молитви с пълна вяра, ние ставаме повече от победители - постоянно екипирани с Божието всеоръжие, имащи силата на Духа, имащи властта чрез пролятата кръв на Голгота и в името на Иисус Христос, молеци се с всякакви молитви на всяко време и на всяко място и с Божията любов в сърцата!

Молитвите в църквата, разбира се са много силни, когато сме събрани много братя и сестри в съгласие пред Господа в името на Иисуса Христа, когато и Той е там, но църквата се събираме веднаж или два пъти в седмицата, а молитвите на **двама** в съгласие в името на Иисус са неограничени, нито по време, нито по място!

Нека всеки от нас да си намерим молитвен съработник - съпруг, съпруга, брат или сестра, чието сърце както нашето гори за Иисус, чието сърце е пълно с любов към Иисус и с любов, милосърдие и състрадание към ближния! И така двама в Иисус и за Иисус да воюваме с пълна вяра по всяко време с врага!

Ето това е истинската заплаха за дявола и неговото царство!

В това усилено, последно време учениците на Христос трябва да сме бдителни, неуморни в служението си, смели и дръзновени!

Йоан 14:

12. Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги върши, и по-големи от тях ще върши; защото Аз отивам при Отца.
13. И каквото и да поискате в Мое име, ще го направя, за да се прослави Отец в Сина.
14. Ако поискате нещо в Мое име, ще го направя.

Лука 21:

36. Но бъдете бдителни във всяко време и се молете, за да успеете да избегнете всичко, което предстои да стане, и да застанете пред Човешкия Син.

Марко 13:

33. Внимавайте, бдете и се молете; защото не знаете кога ще настане времето.

Иисус идва скоро, много скоро!

Дойди, Господи Иисусе!

Амин!

Йоан 14:

21. Който има моите заповеди и ги държи, той е който ме люби; а който ме люби възлюбен ще бъде от Отца ми; и аз ще го възлюбя, и ще явя себе си нему.
22. Иисус му отговори: Ако Ме обича някой, ще пази учението Ми; и Отец Ми ще го възлюби и Ние ще дойдем при него, и ще направим обиталище у него.
26. А Утешителят, Святият Дух, Когото Отец ще изпрати в Мое име, Той ще ви научи на всичко и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.

Матей 28:

19. Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух,
20. като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, **Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века.**
[Амин].

...Двама... в Моето име... тройното възже... | Росица Кавракирова | 18.03.2013 | www.curkvata.eu

Авторски права / Ограничения на възпроизвеждането: Тази статия може да бъде отпечатвана в своята цялост или части от нея със споменаване на авторските права за лична употреба или за публична не комерсиална цел.